

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

Szczecin, 19 listopada 2018 r.

P-1.4131.354.2018.AB

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432)

stwierdzam nieważność

§9 ust. 5 uchwały Nr XLII/327/2018 Rady Miejskiej w Węgorzynie z dnia 30 października 2018 r. w sprawie *regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*.

Uzasadnienie

W dniu 30 października 2018 r. Rada Miejska w Węgorzynie podjęła uchwałę Nr XLII/327/2018 w sprawie *regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 7 listopada 2018 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia badanej uchwały stanowi art. 19 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków¹, zgodnie z którym *rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków*. Niewątpliwie, co jest istotne w niniejszej sprawie, uchwała wydana w oparciu o cyt. regulację należy do kategorii aktów prawa miejscowego, o czym wprost przesądza brzmienie art. 19 ust. 4 ustawy, musi ona zatem odpowiadać wymogom, jakie prawo stawia wobec aktów normatywnych, w szczególności jej postanowienia nie mogą naruszać norm prawnych, zamieszczonych w przepisach aktów wyższego rzędu.

W toku badania legalności uchwały Nr XLII/327/2018 organ nadzoru stwierdził, że we wskazanym na wstępie niniejszego rozstrzygnięcia zakresie nie spełnia ona ww. warunku. W **§9 ust. 5** przyjętego regulaminu Rada postanowiła, że *odbiorca usług ponosi koszty zamontowania nowego wodomierza głównego lub urządzenia pomiarowego w przypadku kradzieży, uszkodzenia wodomierza, zerwania plomb lub innej zawinionej przez odbiorcę usług niesprawności wodomierza lub urządzenia pomiarowego*.

W przedmiotowej sprawie wskazania przede wszystkim wymaga, że regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki zarówno przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jak też odbiorców usług, w tym:

¹ Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2018 r. poz. 1152 z późn. zm.).

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;
- 4) warunki przyłączania do sieci;
- 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe, co wynika z treści art. 19 ust. 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Redakcja tego przepisu uzasadnia stwierdzenie, że wymienione w nim enumeratywnie kwestie mają charakter obligatoryjny, to znaczy Rada nie może ich w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków pominąć, nie może również normować tych zagadnień w sposób sprzeczny z przepisami zamieszczonymi w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków bądź innych aktach wyższego rzędu.

W tym kontekście za wadliwe należy uznać postanowienie zawarte w §9 ust. 5 uchwały Nr XLII/327/2018, nakładające na odbiorcę usług obowiązek poniesienia kosztów zamontowania nowego wodomierza głównego lub urządzenia pomiarowego przy zaistnieniu określonych okoliczności, w myśl bowiem art. 15 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a urządzenia pomiarowego - odbiorca usług. Prawodawca – ustalając co do zasady, że koszty nabycia, instalacji oraz utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne - nie przewidział od reguły tej wyjątków, jak też – co ważne – nie upoważnił rady gminy do ich określania w akcie prawa miejscowego, jakim jest regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Dokonując oceny zgodności z prawem zaproponowanego rozwiązania Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi przypomniał, że „ustawodawca w art. 6 ust. 3 ustawy określił, jakie w szczególności postanowienia winna zawierać umowa o zaopatrzeniu w wodę lub odprowadzenie ścieków. Są to określenie ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia, sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń, praw i obowiązków stron umowy, warunków usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług, procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, ustaleń zawartych w zezwoleniu, o których mowa w art. 18 ustawy, okresu obowiązywania umowy oraz odpowiedzialności stron za niedotrzymanie

warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia. Z powyższego wynika, że zarówno kwestie odpowiedzialności majątkowej z tytułu naruszenia postanowień umowy, jak również dochodzenie roszczeń w tym zakresie winny wynikać z treści umowy. Zatem określenie warunków jakiegokolwiek odpowiedzialności o charakterze odszkodowawczym w regulaminie należy uznać nie tylko za przekroczenie delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 2 ustawy [obecnie art. 19 ust. 5], ale także za ingerencję w sferę stosunków cywilnoprawnych, regulowanych przepisami prawa cywilnego”².

Trzeba również dodać, że w projekcie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, przyjętym przez Radę Miejską w Węgorzynie uchwałą Nr XXXVIII/305/2018 z dnia 22 czerwca 2018 r., brak jest przepisu o takiej treści, jaką przewiduje §9 ust. 5 uchwały Nr XLII/327/2018. Oznacza to, że właściwy organ regulacyjny, tj.: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, nie miał możliwości wypowiedzenia się co do zgodności tego przepisu z unormowaniami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, jak też, z treści opinii tego organu³ nie wynika, aby przepis ten został zamieszczony w regulaminie na skutek zgłoszonych uwag bądź sugestii.

Mając na względzie przedstawioną w niniejszym rozstrzygnięciu argumentację, stwierdzenie nieważności §9 ust. 5 uchwały Nr XLII/327/2018 Rady Miejskiej w Węgorzynie z dnia 30 października 2018 r. w *sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Wojewoda Zachodniopomorski

Tomasz Hinc

otrzymują:

1. Rada Miejska w Węgorzynie,
2. a.a.

² Tak w wyroku z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt II SA/Łd 212/16.

³ Postanowienie Regionalnego Dyrektora Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 września 2018 r., znak: SZ.RET.070.7.35.2018.NJ.

